

LATE ZOMERDAG,

DOOR

BEN ONIE.

Where shall we go for our garlands glad
At the falling of the year?....
I go where the last year's lost leaves go....
„Song of Autumn” ADAM L. GORDON.

De wind springt op de bomen
En wiegt ze met zijn kracht.
De bomen bevend dromen
In bronze' en rode dracht.

De zon strooit gouden munten
En stoeit met blad en wind;
Gestraal op alle punten,
Zelfs op vermolmend bint.

De witte nevelen komen
Als waden ijl en rag.
In deze ijle stromen
Verzinkt Septemberdag.

Nu paren aarde en hemel
En vält de zomernacht:
Het oog wordt in 't gewemel
Van Godes Licht gebracht.

Niets kan het hart meer deren
In bekers vonkelt vuur;
De vrede drevelt nere:
Een witte bloem zo puur.
